

Moje zavržené (leprou nakažené) vize v moři nezájmu odborníků.

Citace : Ve stejném období vznikala **kvantová mechanika**, která později přerostla v novou teorii zbývajících tří interakcí – **elektromagnetické, slabé a silné**. Pojem síly se zde postupně také vytratil. Částice spolu v kvantové teorii interagují tak, že si vyměňují tzv. **polní (intermediální, mezipůsobící) částice**.

Reakce : Já to doplním Částice totiž nejsou přesné kuličky, ta částice je klubičko-vlnobalíček, z dimenzí „přediva“ „plavající“ v předivu (méně křivém 3+3D), kde každá částice má zvláštní „svůj“ tvar (dokonce bych řekl, že i z toho klubička „vykukují takové ‘panožky’, čili klubičko nekulatého tvaru). Když ve dvoušterbinovém pokusu proudí tato ‘hrbatá klubička’, (hustý proud klubiček s různě natočenými panožkami), tak vždy „v davu-proudu“ jen některé narazí tím panožkem na okraj stěny a mění směr pohybu a každá ho má jiný, některé klubičko projde bez kolize).

Když si budeme všimnout interakcí dvou částic, (opět jako interakce klubiček-vlnobalíčků zamotaných dimenzí), tak při té interakci – dotyku nebo průniku – oba přibližující se balíčky mění tvar křivostí dimenzí balíčku a „prolévají se-přelévají se“ navzájem – každá částice se deformuje jen částečně ; a tím (po interakci) udělají nové ‘kokony’ . Takže : počátek interakce a konec interakce mezi dvěma částicemi (nebo i dvěma sloučeninami s elementem) „vypadá“ jako by mezi nimi bylo „polní prostředí“, prostředí 3+3D přediva, jako by se „přelévala“ jakási „pomocná = polní částice“- bozon. Abstrakce tohoto popisu je stejná jako mají fyzikové o interakcích dnes jen s tím rozdílem, že aktéry u fyziků tu nejsou „částice-kuličky z Něčeho“ (a tomu říkáme „hmota“), ale jsou to přímo ony vlnobalíčky-klubička z dimenzí veličin čp a tomu říkáme „hmota“, chová se to tak, že to má „vlastnosti“ a projevy-chování hmoty jak ty vlastnosti klubiček pozorujeme.

Takže resumé : Částice (hrbatá klubička zakroucených dimenzí) spolu interagují tak, že při přiblížení se „trhají“ , „prolnou“ se vzájemným „panožkem“, což lze abstraktně pojmenovat „místní pole“ respektive za polní „třetí částičku-klubičko-balíček“ = polní částice, která se „vymění“ – z jedné částice ona polní částice se „vyloupne“ a do druhé částice „vpluje“ = intermediální částice..., ale to vše jsou stavy „klubičkové“ = zamotané dimenze, které „plavou“ ve fundamentálním „rastru“ euklidovského časoprostoru plochého 3+3D. Vizuálně abstraktně je to velmi podobné jak to ukazují fyzikální animace při „kanibalizmu dvou galaxií“ anebo trochu variantně jako spojování dvou černých děr. U černých děr se animačně předvádí „zavinovací pohyb dvou těles až se splynou, ...a u těch interakcí elementů mikrosvěta, to není šnekovité spojení, ale rovné odloupení gluonu-klubička dimenzí z jednoho vlnobalíčku a přelití tohoto „intermediálního kousku“ do druhé částice. Tím vznikne jiný klubičko což je jiná elementární částice. - - To byla první představa... a jistě se bude vylepšovat a vylepšovat (až na představu poslední-konečnou). Zásadní a nové je tu, že v té vizi nové se nemění styl – popis představ fyziků „jak se interakce koná, co, s čím, proč“, ale jen to, že elementem **nejsou** „kuličky z Něčeho“ („Něco“ samostatně ve Třesku vzniklého-stvořeného, čemuž říkáme hmota/antihmota), ale **jsou to** hrbatá „klubička z dimenzí“ (zmuchlané dimenze plovoucí v nezmuchlaném čp rastru) dvou časoprostorových veličin – toto je zásadní rozdíl ; jinak jsou obě abstrakce „o interakcích“ v podstatě stejné....

JN, 14.09.2019